

Ve Zlíně to na jedničku už nebylo

V sobotu 25.11. nás dopravilo naše skvělé trio řidičů, pánové Hurta, Kureš a Vavřínek do Zlína, kam jsme přijížděli jako papíroví favorité. To se potvrdilo v ranních kolech se Zlínem a Hošťálkovou.

Loko A – ŠK Zlín 5:1

Netrvalo dlouho a zhruba po deseti minutách Samův soupeř, který už hrál několik tahů bez dámy, dostal jednotahový mat. Šimona Voláka, vedle Míši Kureše, považuji za nejspolehlivějšího hráče naší sestavy. I on pokračoval ve vítězném tažení soutěží a za stavu 2:0 při dobrých postaveních na ostatních prknech bylo jasné, že soupeři mít radost ze zápasu nebudou. Třetí bod po pěkném strategickém výkonu přidal Míša Kureš, když černými proti Tomáši Kociánovi vyrobil nejprve soupeři dvojpora na c2,c3 v paulsenovské výstavbě sicilky, posléze mu soupeř věnoval celou figuru a bylo 3:0. Velkou radost mi udělala Eliška, která ve výměnné variantě slovanské soupeře přehrála a partii zakončila skvělou kombinací, jakou jsem u ní ještě neviděl. První dvě naše šachovnice skončily téměř stejně. Vojta tentokrát zvolil za bílé výstavbu c4,b4, Sb2, se kterou kdysi trápil své soupeře mistr Pithart. Vojta pěkně postupně vystupňoval výhodu dvojice střelců k vítěznému pátému bodu.

Tentokrát se trápil Míša Žitný, který černými v Caro-Kannu stál většinu partie s mladičkým Michalem Černým podezřele, časem vyrovnal hru, ale ve složité koncovce všech těžkých figur chyboval a soupeři se mohli radovat aspoň, že od našich borců nedostali kanára.

Loko B - Sokol Hošťálková 3,5:2,5

Radost na lavičce trenérů pokračovala i ve druhém utkání, v němž jsme nepodcenili svého soupeře, zejména nám dělalo starosti bratrské duo Vrajů na prvních dvou šachovnicích. Po prvních čtyřech ukončených partiích jsme získali potřebné tři body, když za naše barvy bodovali s bratry Ochmanovými Tadeášek a Martin Vaculík, třetí důležitý bod pak vybojoval stále se lepšící Honzík Dvořáček. Ostatní partie až na Kamila s Ondřejem Vrajem nevypadaly špatně. Vilík Faja sehrál pěknou partii černými v sicilce, v závěrečné fázi si ale počínal nejistě, soupeř mu nabídl remízu a protože nám půlka stačila k vítězství, souhlasil jsem. Později se ukázalo, že to bylo klíčové rozhodnutí v tomto zápase :). Anička hrála s druhým z bratří Vrajů, s Karlem. V “naší“ variantě ruské už po pár tazích nepokračovala dle trenérských not, postupně ztrácela drobné bodíky. Někdy okolo 20. tahu jsem ale už zíral, jak se z toho naše bojovnice vymluvila, přešla do jezdcové koncovky, která už byla remizová. Bohužel, její zkušený soupeř jí ošidil pěkným pěšcovým průlomem, který Anička sice počítala, ale zřejmě nesáhla na tu správnou figurku a bylo hotovo.

S Aničkou řeč nebyla, ale po dobrém obědě se srovnala a v odpolední partii to už zase byla naše usměvavá Anička, jak ji známe. Kamil na první šachovnici se dlouho trápil, v beznadějně věžovce po dlouhém boji partii vzdal. To už ostatní byli na cestě do hotelu Moskva, kde jsme měli sraz v České restauraci. Tam jsme se s Kamilem opožděně také vydali, ale zde už jsme družinu Mirka Hurty nenašli, Česká restaurace se vypařila a všichni se vydali hledat něco k snědku po nejbližším zlínském okolí. S Kamilem jsme přece jenom našli část naší výpravy – kompletní šachová rodina Vavřínkových se usadila v Moskvě nahoře v bowlingu, kde nám byli ochotni v baru dát něco na posilněnou. To už byla Anička OK a tak i přijala vlídně pár trenérských rad. S Mirkem jsme po telefonu prokonzultovali případnou možnost odkladu odpoledního kola alespoň o čtvrt hodinku, takže i naše moskevská část výpravy se včas dostala na odpolední kolo. Dámy (Jitka, Eli, Anička a Maru) nás opustily, Kamil se ještě chvíli popral s obrovskou pizzou a s Tomášem Vavřínkem jsme si pak ještě chvíli popovídali v baru, kde to postupně houstlo a stoupající rachot bowlingových koulí nás po nějaké době vyhnal do nevraživého zlínského počasí. V klubu vzdáleném pár stovek metrů už se zatím rozjely dva další odpolední zápasy, když si naše zatím skvělé týmy jenom

prohodily Zlín s Hošťálkovou.

V odpoledních kolech už jsme tak skvělí jako dopoledne nebyli. Lépe řečeno naše zatím sto procentní áčko.

Sokol Hošťálková – Loko A 3:3

Brzy po zahájení vyhrál Šimon Volák s Jakubem Ochmanem opět ve své spolehlivé skotské. Zdálo se, že bude pokračovat úspěšné ráno, ale přišla sprcha v podobě katastrofy na prvních dvou šachovnicích. Vojta Jurásek neustál svého Paulsena za černé s Ondřejem Vrajem, vedle něho kapituloval i Míša Žitný, když v katalánském dámském gambitu přešel do ostré varianty s přechodnou obětí pěšce, toho ale nedobyl zpět, v pozici se lépe orientoval druhý z bratrů Vrajů, Karel. Za stavu 1:2 v náš neprospěch navíc dosti podezřele stála hned vedle na třetí šachovnici Eli

Vavřínková, která měla černé s Jáchymem Karlíkem. Naštěstí se podařilo kontrovat Samovi v partii s Petrem Ochmanem. Po výměně dam se podařilo Samovi udržet soupeřova krále uprostřed šachovnice, přešel do vyhrané koncovky a srovnal stav zápasu na 2:2. Eliška už nezabránila svému soupeři v matovém útoku a zápas zachránil spolehlivý Míša Kureš, který přešel s pěšcem navíc do čtyřvěžovky a školeně postupně do vyhrané pěšcovky. Zápas tedy skončil 3:3, ale trenéři s výsledkem rozhodně být spokojeni nemohou.

ŠK Zlín – Loko B 3:3

Zápas béčka jsme začali prohrou, když po hrubce první zabalil partii Kamil Khadash. Projevila se na něm únava z dopolední dlouhé partie. Zhruba po dvou a půl hodinách hry byla na druhé šachovnici Anička pod tlakem černých figurek na královském křídle (Hanuš Suchánek). Povedlo se jí ale dotěrné černé kobyly vyměnit a přešla do koncovky čtyř věží a stejnopolných střelců. Její střelec na h2 ale nevěstil nic dobrého, k jeho vysvobození z pasti potřebovala Anička dost tahů.

Hrála ale přesně a partie nakonec skončila remízou. Tadeáš Hladký sehrál černými pěknou partii s Tomášem Kociánem, v koncovce dam a různobarevných střelců využil svého lepšího rozmístění figur k útoku v centru a zavěsil pěkným matem. Na poslední šachovnici zvítězil spolehlivý Martin Vaculík a navrch měl dlouhou dobu i Honza Dvořáček. Jeho mladší soupeř ale měnil figurky až vznikla neslaná nemastná jezdcovka, ve které víc než remíza nic nebylo. Zápas jsme ještě mohli vyhrát, kdyby Vilík Faja aspoň remizoval v těžké koncovce D+V-D+V s asi pěti pěšci na obou stranách.

V dámské závěrečně koncovce, která byla remizová, se ale Vilík špatně orientoval, partii prohrál a zápas skončil nerozhodně 3:3.

To už první část výpravy, která skončila dříve, byla někde u Brna a my jsme se rozloučili s Vavřínkovými, kteří pokračovali opačným směrem. Mírek Hurta musel autoritativně mírně zvýšit hlas na naše nejmenší opozdilce, kteří byli příliš zabráněni do jakési pro mě nedefinovatelné hry a protože ani jim se nechtělo cupitat pěšky do Brna, v pár minutách nás měl Mírek ve svém velkém wagenu a při jeho skvělých řidičských kvalitách nebylo divu, že po hodině jsme už byli všichni doma.

Co říci na závěr? Opět musím pochválit skvělý zadek áčka i béčka, vepředu se v obou družstvech naši kluci a holky trápí. Škoda zápasu áčka s Hošťálkovou, ale bratři Vrajové nejsou žádná ořezávátka a pěkně nám to nandali. Frýdek-Místek B vyhrál obě utkání, tak nám zbylo zatím druhé místo, ale pěkně 4. místo našeho druhého týmu určitě potěší.

Všechny zdraví Milan.